

TIC i ensenyament, no hi ha marxa enrere

BAPTISTA

BORRELL

Director de consultoria i desenvolupament de negoci d'UPCnet

La introducció de les tecnologies de la informació al món empresarial ha aportat sense cap mena de dubte una major competitivitat a les empreses i la possibilitat d'internacionalitzar els seus productes i serveis d'una manera molt àgil. De la mateixa manera, les TIC aporten i aportaran encara més en el futur un valor molt gran a la nostra societat per la facilitat que donen a la gestió del coneixement que té una persona, una empresa, una institució i, fins i tot, els principals pols de coneixement de tot un país. Sens dubte, qualsevol persona pot arribar a compartir que molts dels grans descobriments de finals del segle XX i començaments del segle XXI, en sectors clau com ara els de l'energia, la salut o la indústria, han estat accelerats per la introducció de les TIC en els processos d'investigació i desenvolupament, generant innovació aplicada.

Quan parlem, però, de la introducció de les TIC a l'aula com a motor d'aprenentatge i millora de la qualitat de l'ensenyament, la cosa canvia i es crea un clima de debat entre grans defensors i grans detractors. Si la tecnologia ha estat sempre signe d'avenç en la nostra societat i el nostre món empresarial, per què ha de tenir un impacte negatiu la seva introducció en els processos d'aprenentatge? Quan veig els meus fills agafar la meua tauleta tàctil, i, d'una forma quasi natural, accedir a una aplicació educativa que els permet veure el seu nivell d'anglès, em fa estar-ne encara més convençut com a pare i no tenir-ne únicament una opinió com a professional del sector de les TIC. La pregunta que em faig és: com és que les aules del segle XXI són exactament iguals que les del segle XIX, quan la societat del futur voldrà dels nostres fills la seva capacitat de compartir coneixement, de treballar en grup, de tenir iniciativa i de col·laborar amb companys d'àmbit local i internacional?

Ara comencem un nou curs escolar i amb la llei que, des del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, dóna autonomia al centre per escollir el seu model educatiu, veig una gran oportunitat perquè aquells centres actius i innovadors puguin provocar un canvi en els models tradicionals d'ensenyament i aprenentatge basats

PEP DUJANS

A Catalunya, hi ha un potent sector de TIC expert en temes educatius, amb un col·lectiu important d'empreses i institucions grans aportadors de tecnologia pròpia

sobretot a dia d'avui en uns continguts estàtics i en el llibre de text. Si bé els que ens considerem empreses i institucions expertes en el sector de les TIC i educació compartim que la introducció de la tecnologia "un portàtil per alumne", durant el curs 2010/2011, va ser molt precipitada, sense cap mena de planificació, sense tenir en compte tota l'arquitectura del model i el model de relació entre els principals agents: proveïdors, centres, indústria editorial i estaments públics, també entenem que ara mateix no hi ha marxa enrere.

Particularment i com a directiu d'una empresa experta en aquest sector, dono suport a la iniciativa del Departament d'Ensenyament de replantejar certs aspectes sobre la introducció de nous elements tecnològics, sempre basant-se en la decisió final de l'autonomia del centre, que decideix finalment la implantació del seu model educatiu. En aquest sentit, els professionals del sector, les empreses, els generadors de canvi dels

centres, els docents i els motors de canvi a la Generalitat de Catalunya, tenim una gran tasca "pedagògica" i d'acompanyament a fer en els centres per tal que ells, al final els autèntics responsables en la qualitat de l'ensenyament, adoptin el model més adequat per aconseguir la qualitat desitjada en l'assoliment de competències i coneixements.

Per aquest motiu, és també responsabilitat dels proveïdors i de les empreses tecnològiques que generen activitat en el sector educatiu acompanyar la introducció de tecnologia amb assessoraments i acompanyaments adequats a les decisions dels models educatius escollits pel centre als objectius que s'ha marcat, tenint en compte el nivell de maduresa dels centres en el moment inicial d'introducció de la tecnologia.

En aquest sentit, puc donar fe que actualment, a Catalunya, hi ha un potent sector TIC expert en temes educatius, amb un col·lectiu important d'empreses i institucions grans aportadors de tecnologia pròpia, coneixedors d'aplicacions i metodologies docents que poden fer possible la implantació d'un model d'ensenyament i aprenentatge modelic mitjançant les TIC pel bé de la formació i educació dels nostres fills. Un sector i un clúster amb representació privada i pública que alhora genera constantment un conjunt de productes i serveis entre empreses del país, que podran exportar més enllà de les nostres fronteres, aportant, alhora, un benefici econòmic per al propi país.